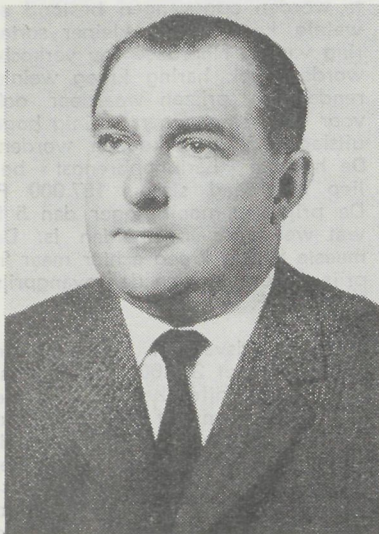

Vissers-reders en de kiezing

Te Oostende

„REORGANISATIE VAN DE VERKOOP AAN DE TRAP DIENT EENS EN VOOR ALTIJD DOORGEVOERD TE WORDEN”,
aldus SERIE Frans

Dat onze visserij te Oostende zeer stiefmiederlijk behandeld wordt, is een feit. De visserij is praktisch door niemand in de gemeenteraad vertegenwoordigd, noch van vishandelaars noch van rederszijde. In het verleden was het niet beter gesteld en het kan voor die belangrijkste tak van onze visserij slechts betreurd. Thans staan op de politieke lijsten te Oostende, Heist en Nieuwpoort vissers-reders. Te Oostende is het maar ene. Te Heist is de visserij meer vertegenwoordigd en te Nieuwpoort is er ook maar ene. Of hun volk aan hen zal denken, zal de kiezing uitwijzen.

Tijdens het jongste week-end hadden wij 'n zeer aangenaam onderhoud met een der kandidaten van de P.V.V.-lijst, nl. visser-reder Frans Serie, eigenaar van de O.628, «Eddy» en in onze kustvissersmid-dens een gekend figuur, die zeer veel voor zijn makkers doet.

Zoals het in dergelijke gevallen gebruikelijk is, hebben wij ook aan Frans Serie eens gevraagd, waar het schoentje nu precies het meest nijpt in onze visserijbedrijvigheid.

Dat het hierbij onvermijdelijk over de kustvisserij zou gaan, was een feit en kon ons geenszins verwonderen, wel integendeel...

Orde scheppen aan de trap...

Een eerste punt waarover onze zegsman uitwijdde was wel het voortdurend gekeuvel welke zich nu reeds enkele tijd laat horen aan de «Trap». Dat daar nu maar eens en voor altijd orde dient geschapen te worden, is volgens onze woordvoerder een voldongen feit.

Temeer, en dit is van hoofdzakelijk belang, dat het ontegensprekelijk moet uitdraaien in het voordeel van de betrokkenen zelf.

De huidige toestanden kunnen inderdaad niet langer blijven voortduren. De waarlijk chaotische voorwaarden waarin de vissers-reders hun visje of garnalen trachten aan de man te brengen, is zowel hygienisch als esthetisch niet langer verantwoord. Door het stadsbestuur werd aldus een eerste stap tot verbetering gezet, door het invoeren van vaste verkoopplaatsen. Aldus neemt de verkoper steeds dezelfde plaats in, maar dient hij dan ook in te staan voor de reinheid van zijn perceel.

Thans werden ook plannen ontworpen om aan de «nieuwste trap» een vaste toonbank te plaatsen, voorzien van de nodige ruimte onderin, om de kisten of bennen op te bergen. Dit zou dar meteen de tweede stap in de goede richting zijn, die van hoofdzakelijk belang is bij het ordenen van de gevestigde verkoop.

Spreker is zich tenandere van de noodzaak hiervan tenvolle bewust en geeft volmondig toe, dat de gedane stappen tenzeerste dienen toegejuicht te worden.

Een punt evenwel dat onvoorwaardelijk dient verworpen te worden is de verkoop van vis en garnaal op twee verschillende plaatsen, zoals er vóór enkele tijd sprake van was geweest. Het gaat inderdaad niet op dat, terwijl de visser-reder zich ter ruste begeeft en de vrouw de vangst verkoopt, er een tweede persoon zou dienen aangeworven te worden voor de verkoop op een andere plaats.

Dit is, aldus Frans Serie «een onmogelijke toestand scheppen, die onvermijdelijk tot nieuwe moeilijkheden en wanorde moet leiden».

En de jachthaven...

Toen polsten wij de heer Serie even over de toestanden welke geschapen werden door het meren van talrijke jachten tijdens de zomermaanden. Daar waar wij ons aan een heftige reactie verwachtten tegenover de jachtlui, kregen wij integendeel een kalm antwoord, in die zin dat de moeilijkheden met die mensen waarlijk niet noemenswaardig zijn.

Een punt wilde Frans Serie wel even voorstellen, en dit is het volgende: tijdens de zomermaanden zouden de jachten vrij kunnen beschikken over de meerplaatsen tussen de garnaalafslag en de trap, en dan verder vanaf de trap tot de ingang van het staketsel. Het is inderdaad zo, dat tijdens die be-

doelde zomermaanden weinig of geen last ondervonden wordt.

Anders is het evenwel gesteld in de winter, wanneer een groot aantal kustvaartuigen wegens slecht weder binnenblijven, en dan soms benepen zitten met het vinden van een goede meerplaats. Tijdens de wintermaanden zou diezelfde meerplaats dan dienen voorbehouden te worden uitsluitend voor de vissersvaartuigen, temeer daar het aantal jachten dan toch zeer miniem is.

Reorganisatie van de Vismijn

Dit is volgens Frans Serie een van de hoofdzakelijke noodwendigheden van ons visserijbedrijf.

«Ik stel mij inderdaad de vraag», aldus spreker, «wat er zal gebeuren, als binnen zeer afzienbare tijd, de E.E.G. politiek een werkelijkheid wordt en onze vissershaven toegankelijk zal zijn voor de reuzentreilers van onze nabuurstaten, lidstaten van de E.E.G.».

Onze vismijn kan inderdaad dergelijke grote aanvoeren niet ontvangen, gezien de beschikbare meerruimte dan zeer beperkt, en bij het lossen een onoverkombare hinderpaal zal zijn. Het nutteloze en ongebruikte sprotkot dient dan ook verwijderd te worden, terwijl de haringhale enerzijds, en de eigenlijke vismijn anderzijds dienen verbonden te worden, zodat er aldus een bijkomende verkoopruimte zal ontstaan.

Half 1962 werd tenandere een commissie opgericht die uitsluitend tot doel had de mogelijkheden van een reorganisatie van het vismijnkompleks te onderzoeken en de zich opdringende verbeteringswerken te laten uitvoeren.

Bedoelde commissie is evenwel ziek geworden in hetzelfde bedje zoals dit veel voorkomt met gelijksoortige organismen. Na een blik-

semstart, vol goede wil en overladen met beloften en initiatieven, gingen de vergaderingen steeds meer en meer afnemen, tot een zoete dood tenslotte het einde betekende van een commissie, die geroepen was een belangrijke rol te gaan spelen in ons visserijbedrijf.

Thans is zeer kostbare tijd verloren gegaan, die bezwaarlijk nog zal kunnen ingelopen worden.

Totdaar enkele gedachten, die volgens Frans Serie, absoluut het overwegen waard zijn, en die van aard kunnen zijn, onze visserij te genezen van die kwalen, die toch mits wat goede wil en gezond overleg gemakkelijk kunnen vermeden worden.

Frans Serie zal de enige visser-reder zijn welke op een politieke lijst voorkomt voor de gemeenteverkiezingen te Oostende Hij bekleedt de 21e plaats op de P.V.V. lijst.

Wie is Frans Serie ?

Frans Serie is in onze vissersmid-dens een zeer gekende figuur. Hij werd geboren te Boekhoute op 20 november 1921. Ook zijn vader was van kindsbeen af in het vissersberoep gehard bij het beoefenen van de mosselvisserij op de Schelde.

Het was in 1935 dat zijn ouders naar Oostende afzaken, alwaar dan aan boord van een Zeebrugse treiler, samen met zijn vader regelmatig ter visserij werd uitgevaren.

Tijdens de oorlogsjaren verbleef hij drie jaar in Engeland alwaar lij dienst deed bij de marine.

Na het beëindigen van de oorlog keerde hij naar Oostende om gedurende ruim vier jaar te varen op de O.100 die toen eigendom was van Barbaix Pierre, zijn schoonvader.

Het was tenslotte in 1950 dat hij de O.628 «Eddy» aankocht, om voortaan voor eigen rekening te varen. — B

Te Heist

VISSERIJBELANGEN WORDEN VERDEDIGD

De h. Eugène Vlietinck werd door burgemeester de Gheldere gevraagd om tot zijn C.V.P.-ploeg toe te treden, als persoon uit de visserijmiddens, om de belangen van de visserij te verdedigen.

Eugène Vlietinck, zijnde een persoon zonder politiek verleden, zonder politieke ambities, aarzelde aanvankelijk en vroeg bedenktijd. In deze periode sprak hij verscheidene mensen uit het visserijmidden aan, om hun mening hieromtrent te vernemen. Allen spoorden hem aan om het voorstel van de burgemeester van Heist te aanvaarden. Inderdaad waar het op ankwam is duidelijk. Volgende vraag diende beantwoord te worden: «Moet er iets gedaan worden voor de visserij of niet?»

Eugène Vlietinck heeft gekozen, heeft aanvaard, heeft j. gezegd om

